

(המשך מעמוד 15)

שעורה, סורגום וכו'), כמתווך, מאסמיהתבואה של ארצות-הברית ודרום אמריקה למדינות העולם השלישי, ובעיקר מדינות קורדיה. הם התנהלו באמצעות שלוש חברות אליאגין, נוגה ופאסאט.

בהדרגה העביר את רווחיו באמצעות חברה רביעית, אפרופים, לניכסי דלאניירי ב'נווה. על ארמות אלה בנה פרויקטים של רירות-פאר ובנייני-משרדים. תוך כדי כך הסתבך בכמה שעוריות ציבוריות, כאשר תושבים מקומיים התנגדו להקמת קאזינו בשטח שפונה מתושביו הקודמים.

ברומה לגיסו, ליאון תמן, שעסק בענף המלונאות (מלון מגדל דניאל בהרצליה הוא בבעלות הגיס), התחיל גאון בהקמת רשת-מלונות הנושאת את השם נוגה-הילטון (נוגה, כשם חברת-שיווק-הגרעינים שלו). המשוכלל שבכתייה-מלון שלו הוא מלון נוגה-הילטון ב'נווה, שנחנך במחצית 1980, ובקומת-הקרקע שלו חידוש בשווייץ: קונו מפואר להימורים, שחשך למהמרי שווייץ את הנסיעה לצרפת ולמונטה-קארלו.

אחת מהשקעותיו, במחצית השניה של שנות ה-80, היתה ברכישת מניות בחברה לישראל ב'. את המניות האלה מכר, ברווחים חריגים, לקבלן אהרון רובינשטיין. במקביל, אחרי עליית הליכוד לשלטון, תרם גאון סכומים גדולים לחיסול הגירעון העצום של

מרגריט, ליאול הרצוג, בנו של נשיא-המדינה הנוכחי, חיים הרצוג, מי שהיה נציג ישראל באו"ם. אחד מאורחיה-הכבוד שהוזכר לטקס הנישואין היה ראש-הממשלה דאז, מנחם בגין, שנבצר ממנו לנסוע. הוא שלח לשם את רעייתו המנוחה, עליזה.

רשימת האורחים הישראליים בטקס נישואי בתו עם בנו של הרצוג הקיפה את כל המייזמי של הפוליטיקה הישראלית, ובעיקר את נציגי הגופים הפוליטיים שזכו בתרומותיו של גאון. בשלב זה העמיק גאון את עסקיו בישראל, ובשלב הבא צפון-אמריקה, בו הוא שותף עם איש העסקים אירא גילרין. והאחים נקש מארצות-הברית (ייצרני הג'ינס גור-דאש).

בתקופות-השיא של הבנקאות הישראלית, בעידן יורם ארידור, הס' תכם הרווח של בנק צפון-אמריקה בכ-100 מיליוני שקלים, עלייה של 110% תוך שנה. רווח שמקורו בהנפקה מתחכמת של בנק זה בבורסה הישראלית.

עשיריות מרווח זה נכנסה לכיסו של גאון.

זיכיון לערוץ שני

חרי המהפך לא הסתיר ניסים גאון את המטרה של ריכוז כוחה-השפעה בישראל: לשרת את

מיליונר גאון עם מנחם בגין להתנסות בליכוד

עסקיו הפרטיים. רמזים שונים שקיבל מה מרכיב הליברלי בליכוד סימנו לו עד מהרה את צומת-הכוח, שבכוחו לא לתת אלה: ערוץ טלוויזיה שני.

גאון מיהר והקים קבוצה פיננסית שאפתנית שקיוותה, במכת-זכוכ, לקבל את הוויכיון להקמת ערוץ שני. הוא חבר ביחד עם גיטה שורבר, אלמנתו של איש-העסקים הנודע, ועוד שתי קבוצות משקיעים — אחת אמריקאית ואחת ישראלית.

תחת השם המיסחרי טל שיר בע"מ, הקימו גאון ושותפיו אולפן להפקות. הוועידה-המשפטית של החבר רה היה עוררה-הדין חיים הרצוג, כיום נשיא המדינה.

בנוסף ההצעה של חברת טל שיר לממשלה, שנוסחה בידי הרצוג, נאמר שבכוחותיה להפעיל ערוץ שני, שיעניק לצופים גישה לאומית חינוכית.

שהיה אחד מנושיו של יעקוב מרידור והחברה לחובלת פרי. במיסגרת, תוך מרידור (1976) הוא קיבל במיסגרת הסדר-חובות את איגרת-המילחמה-מרצון של מרידור, והילוות תמורתם באמי צעות בנק צפון אמריקה בחזרה למרידור.

תודעה חברתית וחינוכית גבוהה וניצול המדיום לשידור כידור על רמה... עד מהרה הצטרף לחברה גם ראובן הכט, יועץ-ראש-הממשלה, בעל ממגורות דגון, אברהם (אייכ) נאמן ומרכזי (מטוי) תגר, שניהם חברי מרכז-חברות ובעלי מבע, חברת-בת של רסקו. כדי להוסיף לתמיכה הממשלתית (ליכוד) גם את תמיכת המערך והמפרל להענקת הוויכיון לערוץ שני בידי גאון, צורפו להנהלה חברות ההשקעות של בנק הפועלים ובנק המזרחי.

כדי להגביר את מכש הלחצים על הממשלה, יצא קרוב מישפחתו של גאון, חיים הרצוג (שהיה בעל 4% בחברה) לאמריקה כדי לגייס למעצת המנהלים את השדרנים המסור-סמים ברברה וולטרס, וולטר קרונקייט, ואת דיוויד פרוסט האנגלי. אך השלושה סירבו. אחרי שהתברר לגאון שניסיונו להגיע לעמדות-כוח בישראל באמצעות ערוץ שני, נכשל, החליט בראשית 1981 להיכנס בבניסה הראשית לכ' נסת. כדי להגיע לאותן עמדות-כוח.

במהלך מפתיע, ערב הבחירות לכנסת העשירית, זיווג את חבר הכנסת אהרון אברהמזיא, שהיה בראשית מאבקו המישפטי, עם השר לשעבר מהמערך, אהרון אוזן, שנעבר הרוחק סייע לו גאון בפידיון חובותיו — והינה אותם להקים את רשימת תמ"י. הוא מימן אותה ברוחב-יד בכחיות.

כך הקים המיליארדר בעל בתי-הקאזינו את מיסלגת המ' דוכאים והחלכאים בישראל, ומצא בנקל עסקנים רדיקליים שהיו מוכנים לשחק את מיש-חקי תמורת כסף.

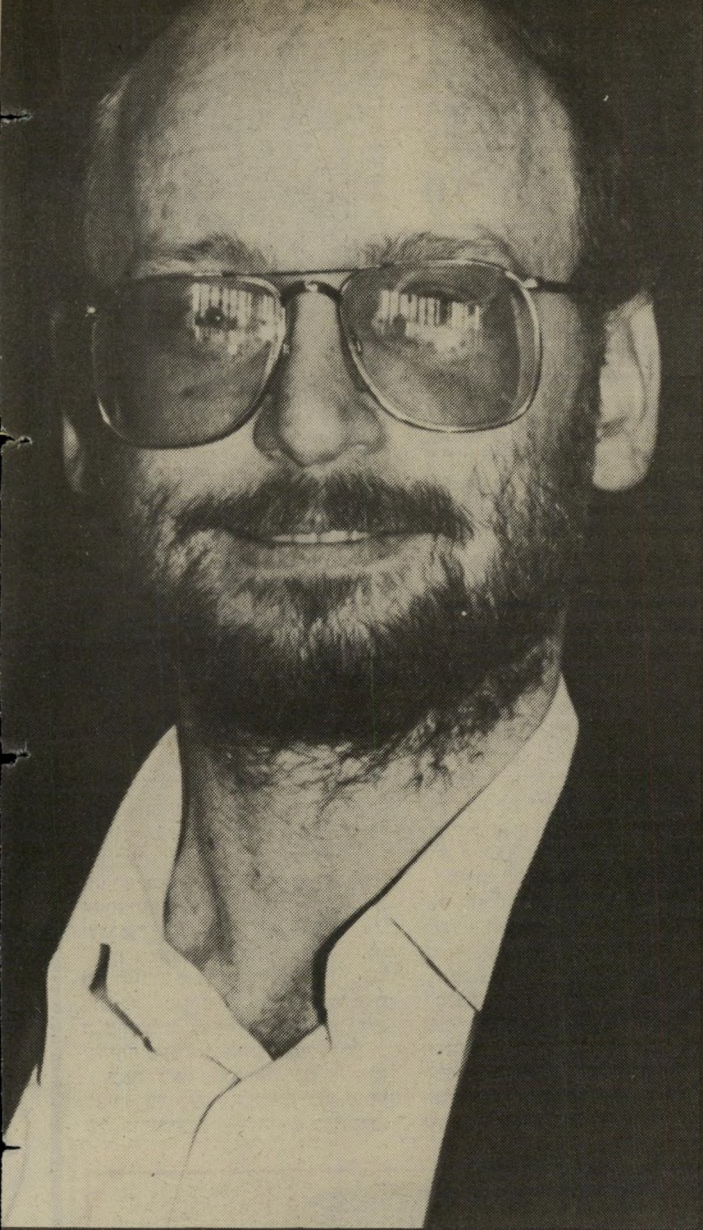
אנטי-שמיות יהודית

יסים גאון ידע מאיפה משתין הרג בישראל של 1981, ופירסם עלי-שבנו מודעה בעיתונים החשור כים, שהסבירה את "שיקוליו" ואת תמיכתו בתמ"י. מול גל מאמרי הביר קורת, שהצביעו על העובדה שהטריכוו החרש של ההמונים הרעבים אינו כלל אורח ישראלי.

באותה מודעה, כתב בין השאר: "העיתונות בישראל יצאה בהתקפה מרושעת נגד, המכוונת לפגוע בתדמית בישראל. בעשותה כן, היא מחמירה את המצב המתוח ממילא ומעמיקה יותר את הפער בין העדות בישראל... כנשיא הפדרציה הספרדית העולמית, אני מסיר ברוחבות הערים בישראל, בעיירות הפיתות, ומדבר אל הפועלים בכתייה-חרושת ואל הילדים בבתי-הספר. מה שאני שומע ומרגיש זה תיסכול אנשי אלה חיים בלי תיקווה, בתחושה של אי-שיוויון, כאזרחים מדרגה שניה..."

ההמפלגות בישראל זרעו שינאה ויריבות בין העדות. בהציעו למי שנראו מתונים בעניניה, תפקידים ועמדות בטוחות, ובהשפילן את מי שהתנגדו להן. הן זרעו את הפירוד בעם בכך שסיווגו את יהודי אסיה וצפון-אפריקה על פי מוצאם. האם נהגו כך בפולנים ובדומים? בעיני זו אנטי-שמיות יהודית... נראה לי כי המיסד הפוליטי וכלי-ההשקעות בישראל מבוהלים מאפשרות אובדן האחווה בעמדות הכוח שלהם... ידוע היטב שאני תומך במפלגות הגדולות בישראל, במערכת-בחירות זאת כבי קודמותיה. גם יהודים אחרים בגולה נוהגים כך במטרה לחזק את ההליך הדימוקטי בישראל. אך בכל השנים שבהן תמכתי במפלגות בישראל, מעולם לא האשמתני בהתערבות בענייניה הפוליטיים של ישראל. רק עתה, כשאני תומך בתמ"י, מאשימים אותי בהתערבות כזאת, במטרה לזכות ביתרונות פוליטיים."

החוטם שהפעילו את הבוכות בקומריה של השבוע שעבר להקמת (המשך בעמוד 62)

נאשם-ברצח חרמון בבית-המשפט כרמלה אהבה אותו!

לחרמון על הרצחה של חברתו לשעבר, החליט בכל זאת להמשיך כטיול ולא לחזור ארצה לפני המתוכנן. הוא המשיך את טיולו בספרד ובפורטוגל יחד עם חברתו החרשה וחור לישראל רק ביום האחרון לחודש אוגוסט.

כאשר הגיעו השניים ארצה, נעצרו מייד עליי המיטרה. החברה החרשה שהיתה חשודה בתחילה בסיוע לאחרי-מעשה לרצח, שוחררה מהר. חרמון נעצר עד תום ההליכים, והואשם ברצח כרמלה.

המניע למעשה היה, לדברי התביעה, הריגתו של כרמלה. הבחורה הטילה את האחריות להריון על חרמון, אך הוא הכחיש זאת בתוקף. מריבה שפרצה בין השניים על רקע זה, היא שהביאה לרצח, כך טוענת התביעה.

במותה לא זכתה כרמלה בלאס כמנוחה. אחרי שנרצחה, הושלכה גופתה אל בור בחורש-תימים בהריירושלים. הגופה נשרפה ואחר כך נערך בה ניתוח שלאחר המוות, אצל הפתולוג המחוזי ד"ר בצלאל בלוק. השבוע הוחייתה רמותה באולם בית-המישפט בתל-אביב, לשם ניתוח מישפטי.

אחותה הקטנה של כרמלה, אסתר אוואט, ניצבה על דוכן-העדים וענתה במשך יומיים על שאלות התובעת בדורה כרלינר והסניגור פרופסור רודי ליבאי. מתמונות של המנוחה אפשר להסיק כי היתה רומה מאור לאחותה הצעירה. נראה כי השתיים דומות גם כאופי ובהתנהגות. אם אמנם היתה כרמלה רומה לאחותה, הרי שהיתה

"אחד היה נודניק שנדבק אליה סתם ונידנד, אבל היא היתה עדינה והבלי'גה"

מכיוון שההריון כליכר חשוב למישפט, נחקרה אסתר באופן מפורט ביותר על חייה האינטימיים של אחותה בשנים האחרונות. כרמלה היתה בת 31 ויווקה כמותה. גם אם ניהלה אורח-חיים צנוע יש להניח שהיו בחייה כמה גברים. ואכן, הסניגוריה העלתה מנכבי עברה של הנרצחת ששה גברים, מלבד חרמון, שאיתם יצרה כרמלה

בחורה ענוגה, שברירית, ביישנית, אך כרמלה נרצחה בחודש יולי 1983. גופתה נמצאה אחרי ימים אחדים ואז התברר כי היתה בחודשי הריונה הראשונים. החבר הרציני האחרון של כרמלה היה עוררה-דין שימקון חרמון שנסע לטיול בחוף-לארץ, יום אחרי שנעלמה. למרות שאחיו דאג להודיע